

ZOMBOR és VIDÉKE.

A BÁCS-BODROGH MEGYEI EGYESÜLT ELLENZÉK HIVATALOS POLITIKAI KÖZLÖNYE.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.
Néptanácsoknak egész évre 6 frt. — Félévre 3 frt. — Negyedévre 1.50.
Egyes szám ára 10 kr.

Felolvasó szerkesztő:

Dr. MOLNÁR GYULA.

Megjelenik hetenkint kétszer: vasárnap és esütörtökön.

Szerkesztőség: Gromon- és Zrínyi-utca sarkán.

Kiadóhivatal: Csendes-utca TOTH-féle ház.

A regále megváltás.

A regalejog egy maradványa a középkori hűbér-ségnek és anachronizmus az egészben véve, dacára, hogy a kormány csak a vásár-regalet tartja annak. Hálás köszönettel veszi tehát a nemzet, ha a kormány ezt az elavult viszásgatot a modern államéletből ki akarja küszöbölni. — De a Tisza-kormányra nézve áll az a mondás hogy: „Timeo donaos et dona ferentes.”

Jót akar a kormány; csak az a kérdés magának-e, vagy a nemzetnek?

Mindenesetre a nemzetnek. — fogja Tisza Kálmán mondani, mert ha az óriási deficit a regale-jog megváltása által csökkenni fog, jó lesz az a nemzetnek. Csak-hogy ilyenformán jót tehetne azzal is a nemzetnek, hogy elkobozná a magántulajdont. Egyik oldalról halálos sebet ütne a nemzet testén, hogy annak fejében egy másik halálos sebet orvosolja, ez lenne ilyenformán a kormány panaceaja.

Pedig a regalejog megváltása, úgy a mint az tervezetik, a mint az a pénzügyminiszterium kulisszái közül kiszivárgott, nem egyéb, mint sok tekintetben elkobozása a magántulajdonnak, kényszerű vásár, melylyel csak a vevő nyer, az eladó veszít.

A vásáregale, vagyis a vásárok alkalmával szedhető helypénz joga, épp oly kir. adomány, mint az ital-regale, egyik csak olyan régi okori intézmény, mint a másik.

A vásáregalé úgy veszi meg az állam, hogy azt mondja, volt — nincs. Azt mondja, hogy van ugyan, de az anachronizmus, mely a multból a jelenbe tévedett, tekintünk nem létezőnek. És már most az a vásáregale, melyet a földes urtól a kereskedő megvett drága pénzen, melyet aztán a kereskedő a vállalkozónak tovább eladott még drágább pénzen, mely tehát adás-vétel után számos átháramlásnak volt alapja, egyszerre meg fog szünni; volt, — nincs.

Okosak voltak a kik eladták, ostobák a kik megvették; nincs, nem szabad léteznie.

Ehhez a communisticus fel fogáshoz a magyar igazságügyminiszterium is hozzájárul, és a Tisza-kormány mindenható mameluk serege valószínűleg sancionálni fogja.

Az italregale nem anachronizmus a kormány szemében, ezt tehát megváltja.

Kiszámolja, hogy melyik mennyit ér, és kifizeti. Ez tehát rendjén volna. De mivel akarja kifizetni? Ebben rejlik a finanszminiszter geschäftelése, ezzel akar az igazságosság köpenyegé alatt az államnak hasznót szerezni, a regaletulajdonosoknak pedig kárt okozni.

Az 1000 frtot érő regalejogért 1000 frtot érő regaleváltási kötvényt fog az állam adni, de ilyen 1000 frtot érő papír csak annak fog ilyen értéket képviselni, a kinek privát hajlamai lesznek hozzá. 180 millió ilyen papír fog kiadtni. És miután papírban fog szintén kamatoztatni is, ugyszólván csakis a hazai pénzpiacra lesznek utalva. 180 millió értékű papirt a hazai piac meg nem emészthet és így nagyon jó lesz, ha az 1000 frtot érő papírrért csak 900 forintot is fognak adni.

Igy tehát a regale-megváltás a tulajdonosokra nézve valószínűleg anyagi csapás lesz, melyért nem is a sorsot vagy a véletlent, hanem a honboldogító Tisza-kormányt lehet okozni.

Egyébiránt idáig csak Vekerle pénzügyminiszteri államtitkár elnöke alatt folyt tanácskozások érlelték meg ez ügyet. A pénzügyminiszter most nagyobb értekezlet elé bocsátja majd a javaslatot. Még augusztusban összeül az egyes miniszteriumok előadójából és ezeken kívül mintegy 25 egyénből álló értekezlet, melyben országos képviselők, főrendiházi tagok, főispánok és érdekeltek fognak részt venni.

Ezen értekezlet fog a javaslat sorsán változtatni. Meg fogja ítélni, hogy a kisajátítás tervezett módzatai

megfelelnek-e a modern jogi követelményeknek. Hogy a 37.000 korosna és bormérés megváltása az ipartörvényvel hozassék-e kapcsolatba, vagy külön törvényben legyen eziránt intézkedés, továbbá, hogy a közigazgatási közegyeket mily mértékben használják föl a megváltásnál.

A pénzügyminiszterium mindenesetre azt az elvet tartja szem előtt, hogy a megváltás műveletét nem biza-pénzügyi csoportokra és a 180 millióra menő összeget csak fokozatosan és lassanként fogja kifizetni. Nevezetesen 180 millióra teszi az 1876—1886 évek átlagos regale jövedelmének megfelelő tőkét. Az évi átlagos regalebevételel 9 millió. Számít arra az állam, hogy a kibocsátandó papírok legnagyobb része nem fog piacra dobtatni.

Az állam birtokában 25 millió frt értékű regale van. Ez tehát számba nem vétetik. Körülbelül 100 milliót képvisel a hitbizományok, alapítványok, egyházak és községek birtokában levő regale, valamint a gyámhatósági kezelés alatt állók, a melyek egyelőre vásári árut nem képeznek. Számítanak arra is, hogy a vásáregalebirtokosok a váltászi kötvényeket nem fogják piacra dobtatni, úgy hogy a mintegy 50 milliót érő papírok alpárin fognának elkelti.

Ilyen kedvező auspiciumok között készül a kormány a regalejogot megváltani. A terv mindig jól indokoltatik, a siker mindig előre biztosított, csak az a sajnos, hogy az eredmény rendszerint halomra dönti a legszebb reményeket.

Hinni akarjuk, hogy az anyai oldalról megvitatott és még megvitandó kérdés az igazság és méltányosság elveit képest fog megoldatni s hogy az állam nem fog saját polgárai kárán hasznót szerezni.

Hinni akarjuk, — ambar igen bajos dolog hinni, mikor a nemzet már annyiszor csalódott.

A „Zombor és Vidéke“ tárczája.

Az erdei leány.

Kerüli azt az erdőt minden jó lélek; vadász sem jár arra, nyulak, őzek régen elköltöztek belőle, csak az erdei baglyok tanyáznak ott hihetetlenül elszaporodva.

Holdvilágos nyári éjeken rémes sikoltás nyilalja át az erdőt s utána velkőig ható kacagást százaszoroz meg a vízshang.

Az erdei leány rohan ott esőtelve az avar között, tépetve a bokorágtól; vihogó baglyok röpökölő őt körül s utána hosszan lobognak a holdban esillogó fehér selyemrongyai.

Mikor mérföldekre halló sikoltását csapokdjá a vízshang, keresztet vet magára a jámbor keresztény ember, félre húzza a szűrét és letér az erdő mellett fehérlő országútról a rétre, ott folytatja éjjeli útját.

Ez előtt harmine esztendővel a vadon Kárpátok között egy fiatal vadász bolyongott. Erős, magastermetű férfi; arcát gondőre pódrótt bajuszka ékíté s fekete szakál vette körül. Sajátságos komolyság ömlött el halvány vonásain; látszott rajta, hogy valami nagy bánat feküdt a szívére, és szórakozást, feledést keres a vadonban.

Nem vizgázott, nem lesett a vadra, ment céltalanul az árnyékos lombok alatt s olykor vizsgálódva állt meg a fehér, száraz szikladarabok előtt; talán azt nézte, nem rejtenek-e érezt, vagy azt, hogy nem vulkanikus kitorés következtében kerültek-e oda.

Mindinkább belekeveredett a sziklák közé s egyszer csak egy óriás sziklafal elé ért, a melyen embernyi széles repedést látott sötétleni.

A fiatal vadász egészen közel ért a repedéshez s a mint félrehajotta ott a fölkapaszkodó borostyán indút, némi megdöbbenéssel vette észre, hogy a repedés széle le van horzsolva, mint-ha gyakran járnának ott ki és be. Még inkább meg volt lepve, midőn taposott utat is vett észre, a mely egyenesen a nyílásba vezetett.

A körtörmelék között valami fényes ére csillogott; lehajlott érte és fölvette. Egy rézgomb volt.

— Különös! — mormogá. — Nem hittem volna, hogy itt emberek járnak.

A nap hevesen öntötte sugarait, a szikla égetően meleg volt, s talán ez is ösztönze, a fiatal vadászt, hogy tovább kutasson.

Fegyverét előre tartva ment be a hasadéka s a végével tapogatótt a sötétben; tapogatta a szélességet és magasságot; gondolta, hogyha valami medve, vadmacska vagy róka jön vele szemközt, hát elsülti.

De a hasadékon átszűrődő illatos szellő azonnal elárulta neki, hogy nem barlang ez, hanem olyan átjáró-féle, a mely valószínűleg földrengés következtében keletkezett.

A hasadék hol szűkebb, hol bővebb volt, de azért minden erősebb horzsolódás nélkül haladhatott.

Egyszer csak világosodni kezdett, ködszerű fény derengte át a keskeny, magas úrt, aztán a vakító tiszta napfényt látta újra s a mosolygó kék eget.

Egy messélen mely völgyzakadéka lépett, a melyet millió virág, eserde és fa nőtt keresztül-kasul; oldalt és körökörül száz méter magas kopár bérfelek, a melyeken a rozsdás vörös foltjait a kénársárga sziklamoha tarkázta s tetejéről néhány zöld bokor bámult alá.

A fiatal vadász kábító rózsairatot érezt: ment utána a sűrű fák és eserdej között, mint az először szálló lepke; ment, a merre le volt törve a eserdelem, megtapossa a fű szára, a merre ember járhatott nem is nagyon régen.

A völgy közepén aztán megtalálta a rózsatengert, a mely egy hajnalával befutottat erdei házikót hullámozott körül.

Ezer és ezer tarka lepke csapongott a virágokon, tarka felhőbe gomolyodva olykor a rózsák fölött.

A vadász megbölvöve állt meg egy mohos fa törzséhez támaszkodva. — Álmodott ébren. De hogy a bővölet még teljesebb legyen, a zöld leveleláz nyílásán fehérruhás nő jelent meg, kezében kosarat tartott s az ég felé intgetett karjaival.

E pillanatban főfőher galambok és ezernyi madár szállott ki a fák közül, odakerengtek a nőhöz, rászálltak vállára, karjaira, alleptek egészen és szerelmes turbékolással, kedves csicseregéssel szedegették az eledelet a tenyeréből és földről, a hova hintette.

Egyszer csak a nő megpillantotta a reá bámuló vadászt,

visszahökent, elejtette a kosarat, a madárkák drebentek, a nő maga maradt.

Látszott rajta, hogy ritkán látott emberalakot. Egy lépést tett hátra, mintha vissza akarna futni, de aztán mégis maradt; nem tudta, mit tegyen.

A vadász nem mozdult, gyönyörködve, álomba igézve állott ott egy helyen.

Végre a nő lassan, félelemmel lépegetett feléje, olykor megállt s kétségkívül visszafut, ha a vadász mozdul, de az lélegzeni is alig mert, nehogy elrebbentse a tüneményt.

A fiatal nő mindinkább közeledett, nézett kíváncsian, olykor félre, olykor mosolygva.

Mikor már alig öt méternyi tér választotta el őket egymástól s a vadász mindennek dacára sem mozdult, a nő megszólalt:

— Ugy-e, te ember vagy?

— Az vagyok.

— Jó ember vagy?

— Azt hiszem.

— Es engem nem bántasz?

Erre a fiatal nő örvendő kacajjal futott hozzá, letérdelt az ifjú lábait elé és gyönyörtől ragyogó szemekkel, bámulva vizsgálta az arcát.

— Oh, milyen szép vagy te!

A fiatal férfi halvány arcán pir futott át.

— Talán ritkán látsz férfukat, szép gyermek? — kérde gyöngöden.

Az hamar felelt:

— Oh! én sohasem látok, kívülem nem is láttam senkit, csak az apámat meg a képeket.

— Soha?

A leány megfogta a vadász kezét s mintha nem is hallotta volna a kérdést, elragadtatva susogta:

— Oh, minő szép kezud van neked! Az én apám keze durva és sovány, a tied pedig olyan, mint a selyem! Ugy-e te az égből jöttél ide?

— Nem, gyermekem, én egyszerű halandó vagyok.

— Hol lakol te?

— Pesten, Párisban és Kobánfalván.

Közvagon.

Magyarul „Csáky szalmájának” is hívják, melyből mindenki kihuzogatta a nagy részét, hogy vele táplálkozzék. Ez a közmondás furcsa nyilatkozása a magyar nép erzelmének.

Van benne egy adag elkeseredés, egy darab fölháborodás, egy kis gúny és nagy közöny . . . Van benne egy adag a mult szomorú rezignációjából, midőn a több száz évig tartó elnyomatás alatt fatalistává lett a magyar s önkéntesen kiszolgáltatta a keservesen összegyűjtött javát a töröknek, tatárnak, janicárnak, osztrák beamernek.

Szomorú maradványa ez egy szomorú kornak. Pécsét, mely a magyar közigazgatás homlokára van sütvé Kain bélyeg gyanánt s nem esoda, éppen nem különös, hogy a nemzet apraján-gyja nem bízik saját közhivatalaiban.

Sok szomorú példa van erre. Hiába tartottuk meg nagy küzdelmek árán a megyék és városok önkormányzatát, hiába küzdöttek a nagy férfiak az ezredéves megyei kultúra mellett, mikor azt a kormány el akarta törölni, hogy helyébe központosított, kinevezett tisztviselőkből alkotott hivatalnok-tábort ültessen.

A rém megmaradt . . . A fekete kéz ott van a hivatalokban s sajnosan tapasztaljuk, hogy minden évben fölül magát az a krokodilus, az a szörny, melynek a neve: közpénzek elcsikkasztása.

Nem akarunk vadaskodni általánosságban. Tudjuk, hogy a felek még sem metyeltyezte meg a közhivatalok legnagyobb részét, de rémülettel kell konstatálnunk, hogy a felek terjedőben van és pusztítja a becsületes emberek társadalmának alapját, gyökerét, a közvagyonot.

Nem fogunk messzire visszamenni . . . Csak egy év leforgása alatt történt három országos botrányra akarjuk a figyelmet irányozni. A mult nyáron Győr jutott szomorú nevezetességre, nemrég Temesvárról beszélünk mindenké és most Fehégyháza-ról.

Az első helyen az árvek pénze fogott a koresmákban, az utóbbi két helyen a városi alapok tüntek el alaposan.

Mind a három esethez emberhalál is fűződött. A sikasztó ki akarja elégíteni a társadalmat az által, hogy önmagát halállal bünteti. Öngyilkossá lesz, elhárítja magáról a felelősséget.

Es hol a hatás? A győri példátlan eset talán fokozottabb éberségre intette a törvényhatóságokat? Történt valami, hogy egyáltalán megakadályozzák azt, hogy a közpénzek Csáky számlája sorsára jussanak? Tettek-e valami intézkedést a törvényhatóságok saját kebelükben?

Talán igen! Talán nem!
A következőkben az utóbbi mutatják. Újabb és újabb sikkasztási esetek jönnek napvilágra. A közhivatalnokok sora öngyilkosságok által ritkul és minden ily öngyilkosság után szegénytelenül szaporodik a közbotrányok sorozata.

A felek pusztítva járja be az országot s a polgárság csak akkor figyel, ha egy lövés dördült s megtudja, hogy egy pénztárnok elkezdte a közalapok pénzét, az árvek vagyonát. És a polgár tűzhelyéhez tér . . . Nem érdeklődik az eset iránt, mert elmondja: — Tudtam, hogy így lesz! Ez az ember többet költött mint a mennyi jövedelme volt neki!
És az országot hol van!

A szomorú esetek után tettek-e kísérleteket a törvényhatóságok arra nézve, hogy kimondják, miszerint közös akciózó és egyenlő megállapodások szükségesegek a közpénzek vizsgálatánál: történt-e valami az ellenőrzés megszervezésére és a pénztárak gyakoribb megvizsgálására?
Nem történt semmi.

És éppen ez az oka, hogy egyáltalán lehetséges a közpénzek elcsikkasztása. A vizsgálat felületes, az ellenőrzés semmi, a pénztárvizsgálat komédia. A hivatalokban orgáztat ki a hanyagság, könyvek vezetése a legfurfangosabb, a pénztár gyakran a pénztárnok úr zsebében van és az akták gyakran éveig hoveznek elintézetlenül épp e miatt.

A legszomorúbb tapasztalatokon nyugvó adatok ezek. Ne háborodjék föl senki azon, ha kimondják az igazat. A becsületes közhivatalnok sanyli meg a gazok bűneit mert a bizalmatlanság ma már általános, a vesztegetés szokás, mert a polgárnak azt sugja a közpénztárat hogy így jobban ezelt ér.

Itt van a rothadt közigazgatás alapja megrendítve! Vigyázzanak azok, akiket illet, a polgárság pedig ne válasszon vezetést földesurakat pénztárnoki állásra, hanem olyant, akinek vagyonja is elég garanciát nyújt.

Rendszert kellene behozni az ellenőrzésben és rendet a kezelésben. Ez megkönyvitend a hivatalnok munkáját és lehetlenné tenné a sikkasztást.

Minden pedig a polgárságon áll, mert városoknak, megyéknek meg van az önkormányzatuk s a közigazgatási reform nem érintette az ezredéves jogokat.

Vigyázzanak a polgárok a közvagyonra!

G.

Megyei s helyi hírek.

* Pályázat 181. sz. közg. 888. Zombor szab. kir. városnak f. é. szeptember hó 1-én megnyitandó közép kereskedelmi iskolájánál betöltendő: 1.) az igazgatói, 2.) egy rendes tanári állás. Az igazgatónak, vagy közép, vagy felsőbb kereskedelmi iskolára létesített tanárnak kell lenni, végzi úgy a középkereskedelmi iskola, valamint a városi alsó fokú ipar- és kereskedelmi iskola igazgatói teendőit s a közpéreskedelmi iskolában heti 10 órában köteles tanítani: — évi fizetése o. é. 1200 frt. A tanári állásra csak a kereskedelmi szakokból képezett, okleveles tanár pályázhat. A megválasztott köteles úgy a közpéreskedelmi, mint az alsó fokú ipar- és kereskedelmi iskolában is működni, és létesítési tárgyain kívül más tárgyakat is előadni. Heti óraszámának maximuma 22. — évi fizetése 900 frt. Alttalan előnyben részesülnek azok, a kik a magyar nyelven kívül a szerb és német nyelveket is beszélik. Úgy az igazgató, mint a rendes tanár is a városi tisztviselő nyugdíjintézetnek jogos és kötelezett tagja. Pályázók Zombor sz. kir. város tanácsához ezímett kérvényezni, melyben koruk, vallásuk, más vagy nőtlen állapotuk, hádkötelezettségi viszonyuk, végzett tanulmányaik és képesítésük, nyelvismeretük és eddigi szolgálataik okirattal igazolandók. f. évi augusztus hó 20-ig küldjék be. Kelt Zombor szab. kir. város közönségének 1888. évi június hó 31-én tartott rendkívüli közgyűléséből. Csishai polgármester.

* Előmnkálati engedély. A közmunka és közlekedésügyi m. kir. miniszter Szigethy József, Gombos Gyula és érdektársaiknak a Bajmóktól Pacsér, Ó-Morovicza, Cserevenka és Kula körzéké határain keresztül Új-Verbászig vezetőnél helyi érdekű vasutvonalra kiadott előmnkálati engedély érvényét további hat óra meghosszabbította.

* Vaskuton két német-magyar tanítói állás jött üresedésbe, és e hó 28-ig mindkettő be is töltendő. Egyiknek jövedelme 434 frt közpénz, szabad lakás és 648 [] szántóföld haszonélvezete, a másiké pedig 300 frt közpénz, szabad lakás és egy negyed hold szántóföld haszonélvezete.

— Post, az Magyarország fővárosa, Páris, az Franciaországé, hanem Kobánfalvát nem hallottam.

— Pedig az van legközelebb.

— Apám ezt sohasem mondta és a „Kistökör”-ben sínesen.

A vadász gyönyört érzett erében, aera egészen fölpirult, míg a leány vonásait vizsgálta.

Ó inkább kérdezhetne volna, hogy nem égből szállott-e; mert szerű szép nő volt, hóféhér ruhában, a melyen sztomlottak a városba játszó ragyogó aranyszínű fűrtök. Lábai meztelenek voltak, fehérek és kisesnyek; a lábujjainak látszott, hogy sohasem voltak cipőbe szorítva, s az egész nő esupa ideg, esupa erőt, esupa de-lej, vérhullámokat idéző az ereiben; kivált a szemek voltak esudásan ragyogók, kigyóbbóló, szőlőben szép kék szemek.

A vadász letérdelt a leány mellé a fűre s félig ülve, félig-terdelve gyönyörködött a leány szépségében.

Ez, úgy látszik, nem olvasott soha városi illemtanokat, mert rózsis újjával egyenesen a vadász arcához nyúlt, gyöngéden megtapintotta annak a bajuszát és szakálát, aztután a fűrtjeit is megismogatta, úgy, hogy ez valami gyönyörteljes kábultat kezdett érezni, — s a közben folyton eszevegett:

— Milyen szép vagy! Ugy-e ez a bajuszod, ez meg a szakálád? Minden úgy mint apámé!; csak hogy annak a bajusza tuskés, a szakála kuszált, a fűrtel sem ilyen lágyak és ilyen feleketek! A szemei sem ilyenek! azt hittem pedig, hogy az ő szemek a legszebbek a világon, pedig milyen ráncosak! Az ő szemek olyanok, mint a felhőkötől sötét ég, a te szemek mint a nap-sugáros eget visszamosolygó bűtökör. De mondd csak: miért nem jöttél előbb ide? Oh úgy örültem volna neked, úgy szerettelek volna!
— Hát szeretsz engem?

A leány bámulva tekintett az ifjura, aztután a földre nézett és busan felelt:

— Ugy-e, nem illik ez tőlem, a mit én teszek? De látod, én itt születtem, kivéled nem láttam soha senkit, olvasni is, csak ifjusági iratokat olvastam, és azok szépek, nagyon szépek; de csak annyit tanultam belőlük, hogy nem illik minden.

— Neked minden illik! — szölt a vadász és keblére vonta a kis kezét.

— Igazán? — kiáltott a leány nagy örömmel, s leült a vadász mellé.

— Hát nem haragszol, ha megkérdem tőled, hogy a neved micsoda?

— Máté.

— Oh be szép név! Máté, Máté! — mondogatta félhangosan a leány, mintha egyszer nem volna elég gyönyör azt ajkainak kimondania.

— Hát tőged, hogy hívnak?

A leány fölretent, aera elhalványult, szemében ijedség tükrözödött.

Az ifju engesztelő arccal nyújtotta kezét:

— Boesáss meg! Nem akartalak megsérteni!

A leány szeméből eltűnt a félelem, ismét mosolygott és engedte a kezét megfogni.

— Oh! — mondá — apám arra tanított, hogy a ki a no-vevet kérdezi, attól fussak el, mert az rossz ember; de te nem lehetsz az, hiszen ha nem látnálak is, érezném, hogy jó vagy!

Ezt olyan kedvességgel, olyan bájos mosollyal mondta a leány, hogy a vadász nem állhatta meg: ajkaihoz emelte a kis fehér kezét.

A leány gyönyörtől lángoló szemekkel tekintett reá s így kiáltott:

— Csókold meg még egyszer! Oly édes az nekem!

— Szászor is! — mondá a vadász s az egész kis kezét esőkkel borította el.

A leány keble vonaglott a kéjtől, valami ellenállhatlan erővel föl-villanyozva omlott az ifju mellére, átkarolta nyakát s ajkaira szivetyűjtő, édes, lúzas csókot nyomott.

(Vége köv.)

* A szabadkal törvénysszék országosan körözeti Falbert István volt rendőrt, a ki ellen hivatali hatalomnal való visszaélés miatt bűnvádi vizsgálat van folyamatban.

* Sikkasztás. Egyik legmodernebb bűn. A kaputis emberek lopására alkalmazott kifejezés, hogy a kezelésre bizott pénz „a saját ezéjára fordította”. A napokban is hány ily esettel foglalkozik a sajtó és a bíróság! Ott van a mustraszolgábró, Górzó Bálint esete, a ki 7627 frtot sikkasztott; ott van a félszéklyés eset, a hol évekig át ütötek ezt a modern tolvajlást. Utjékdenk meg ottani munkáségytel pénztárnoka, Jankovszky használt föl vagy 1000 frton fölül összeget a „saját ezéjára.” S még hány ilyen eset van eldulosás alatt!

* Szótán a f. hó 1-én megtartott községi jegyző-választás alkalmával Turszky János, a helybeli járásbíró-ság iratárnoka, választottott meg egyglanlag.

* Halálozás. Bikár Pál okleveles mérnök, köztisztviselőben álló zombori birtokos. — f. hó 3-án d. n. hosszas szenvedés után jobbra létre szenderült. Béke hamvaitra!

* Félhívás. Zomborban időző kollegáinkat fölkérjük, hogy folyó hó 8-án, szerdán d. u. 6 órákor a Matiziz Gusztáv apatini sörösarnokában, a Lajos-napi banquette megbeszélést végezt, minél számosabban megjeleni sziveskedjenek. — Több egyetemi hallgató.

* Éhs Péter — contra „Zombor és Vidéke”. Egyik mult számunkban rövid commentarral kísértük a „Zentai Ellenor”-nek ama híret, hogy az ottani tanitók és tanítóknak az iskola folyosóján eszokoloznak. Éhs Péter ur, a Bolond István veterán népevelje, e fölött most imigyen méltatlankodik: „A zombori újság azt írja, hogy az ottani kollégák az iskola gangján eszokoloznak a nöstény-tanítakkal. Nézze meg az embor azt az újságit — hát má csakzágta oszt mögrigyölte! Haszen csak köll valamit eszokolniunk a szánkkal, — onni ügysem öszünk vele!” — A derek „tanitór” úgy látszik tévedett, mert a „zombori újság” nem az itteni „kollegák”-ról hozta azt a hírt, hanem a zentaikról. Ezt azért tartottuk szükségesnek kijelenteni, hogy valamiképen a zombori néptanítóknak ne kerékedjék eszokoló hírok. Figyelmeztetjük e helyreigazításra mindazokat, a kik a hazai népevelje ügyét csak a fontosszettel kajlasi rectornek nyögéséből szökták tanulmányozni.

* Az artezi kút vizeről nagyon kemény kritikát mondott a „Bácska”-ban, Petrovits Döme tanár ur. Vegyi elemzés útján kimutatta, hogy a vízben nincs se szabad szensav, se méz, (se alkohol. — A szedőgyerek) — ennélgyova legfölebb mint gyógyvíz jöhöt tekintetbe, mint ivóvíz azonban nem. Az előlévő mosónői és szakacsónői körökben már is nagy használatnak örvendőzö folyadék erre úgy elszögyelte magát, hogy — úgyiltszik — ijedében visszajött az anyaföldre. Leg-alább egy pár nap óta a babot főző családok sajnálattal kénytelenek nélkülözni a sokat vitatott ásványvizet. Meglehetőn különben, hogy csak a tovább turatás akadályozza a víz kibocsátását, a melynek existenciája máris hivatalról véldőre akadt. Gergurov Milan városi mérnök úr ugyanis — mint a Petrovits cikkére adott válaszából kitűnik — még mindig nagy reményeket fűz a kúthoz, és azt hiszi, hogy a víz meg fog javulni. — Mi pedig, inter duos litigantes — szépen szomjazunk továbbra is.

* Kapitányi hivatalunk a következő körrendeletet teszi közzé: A nyári meleg évszak beálltával ismét elkövetkezett azon idő, midőn a hatóságunk a köztisztaság fenntartására és a közegészségi ártalmak lehető elhárítására célzó minden intézkedést a legapróbb részletekig meg kell tenni, az illeletes hatóságok közegeknek pedig faradhatlan buzgalommal ellenőrizniök kell azt, hogy ezen hatósági intézkedések pontosán és szigoruan végrehajthatassanak. Nem hittem, hogy a törvényhatóság az e tekintetben reá hármalom súlyos felelősség tiszta tudatával bír, s ennek folytán az ide vonatkozólag kiadott rendeleteim állandó végrehajtására a megfelelő intézkedéseket megtette, mindazonáltal tekintettel arra, hogy a nyári évszak meleg légköré gyorsabban és nagyobb mennyiségben fejleszti és termeli azon anyagokat, mik általában az emberi egészségre ártalmasak, mint ilyenek megbetegüléseket szölnék, esetleg járványokat is idézhetnek elő, ezért felelősségemből folyó kötelességemnek tartom a törvényhatóság kiváló figyelmét a jelzett körülményekre felhívni, miert is hivatkozva az ez irányban kiadott rendeletek utóbb 1887. évi július hó 18-án 64.112. sz. a kelt körrendeletre, ismételten a következőkre hívom fel a törvényhatóságot: Általános közegészségi tekintetben az emberi egészségre a legföb fontosszággal bír a „tisztalevegő”, azért a hatóságoknak az 1876. XIV. t. c. 10. §-ának rendelkezése értelmében és kiváló kötelességük megtartására minden intézkedések a légkör tisztaságának megóvása céljából, miert is szükséges, hogy a törvényhatóság a most hivatkozott törvény ide vonatkozó intézkedéseinek a legszigorubban szerzett érvényét s tegye meg a rendelkezéseket arra nézve, hogy a városokban és községekben mindaz, ami a légkört vagy a talajt tisztátalanná teszi, vagy az emberi egészségre ártalmas s megfertőz, — gyorsan eltávolíttassék, illetve kellekőpen fertőtleníttessék. Tegye kiváló figyelmé tárgyára a törvényhatóság az ivóvizet, s tegye meg a kellő intézkedéseket arra nézve, hogy az ivóvíz kellő tisztaságának megőrzésére az illeletes hatóságok és hatósági közegek a legnagyobb gondot fordítsák, — avégből különösen a közkutak a nyár folyama alatt többször szigoruan kiüszitassanak, — minden közkut vedrevel láttassék el és a vízhozó edényeknek a közkutakra, vagy azok vedrébe való bemerítése szigoruan eltiltassék. Az elárusításra szánt élelmiszerek és italok szigorú közegészségi felügyelete a hatóságoknak állandó kötelességük; de a nyári évszak beálltával a gyümölcsérés és az élelmiszerek gyorsabb rothadása következtében a piaci rendőrség ide vonatkozólag fokozott szigorral kezelendő, miert is tegye meg a törvényhatóság a kellő rendelkezéseket arra nézve, hogy az elárusításra szánt élelmi szerek és italok állandóan a legszigorubb közegészségi felügyelet alatt legyenek, különös gond fordítandó az élelertartására első évben szükséges tepszerekre, és pedig akként, hogy kivált városokban, hol az ilyenek visszaélések gyakrabban fordulnak elő, ne csak az vizsgáltassék meg, hogy az ily

tápszer nem vált-e az egészségre ártalmassá, hanem kiterjesztendő a felügyelet arra is, hogy az ily élelmiszerek természetes táp-erejét az elárusító nem csökkentette-e? és a mennyiben az beko-veztetnek, az illetékes hatóság vagy hatóság közig, idevonatkozólag fennálló szabályok értelmében, szigorúan járjon el. A vágóhidak környékének tisztántartása akként eszközöltesse, hogy onnan minden hulladék és szenny, a fenforgó szükség szerint, naponta is eltakarítsassék, a hulladékok által fertőzött helyek naponta fertőt-lenítessenek. Az ezeken kívül felmerülő közegészségi vonatkozás-sal bíró viszonyok tekintetében is tegyen a törvényhatóság min-den intézkedést arra nézve, hogy mindaz, ami az adott víz-szennyok szerint közegészségi tekintetben ártalmas, vagy azzá válhatik, azonnal eltávolíttassék, és minden illetékes hatósági közeg-első rendű köteletségének ismerje a közegészségügyi érdeket pontosan szolgáló és egész erőlyel előmozdítani. Minthogy pedig egy ily sok irányban kiható ügykörre nézve nem elég csak az intézkedéseket megtenni, hanem azt pontos végrehajtással és teljes szigorral ellen-őrizni szükséges, azért felvonta a törvényhatóságot, miszerint rendel-kezzék arra nézve is, hogy az e tekintetben leendő intézkedéseknek pontos végrehajtása szigorúan ellenőriztesse, s az ide vonatkozólag neta-lán felmerülő közegési hanyagság, vagy mulasztás körhelhetlenül megtoroltassék. A mennyiben pedig a törvényhatóságnak e tekintetben minden gondosságra elnére is hatósága területén az általános közegészségi állapotokat veszélyeztető valamely járvány vagy ves-zélyt hozó megbetegülési eset merülne fel, azon netalán esetben szigorúan alkalmazkodjék a törvényhatóság az ide vonatkozólag a mult évben kiadott rendelkezésekhez. Felhívom a törvényhatóságot, hogy az e rendelet értelmében teendő intézkedéseiről hoztam meg e hó folytán részletes kimerítő jelentést tegyen. Budapesten 1888. évi július 1-én, miniszter helyett Lukács György s. k. állam-titkár. — Mindezeknél fogva felhívom a t. közönséget, miszerint a házi tisztaságra — különösen pedig a szemét-, póce- és emészté-gődrök tisztasára, fertőtlenítésre ügyelni — a legszigorúbb bünté-tés terhe alatt — köteletségének ismerje, annál is inkább, mert minden egyes háznak — köztisztaság szempontjából vizsgálása az alulirt hatóság kiküldöttjei által fog eszközöltetni. Zomborban, 1888. július hó 23-án. Nikóles György, rendőrfőkapitány helyettese.

* **Közönetnyilvánítás.** Korbay Károly kulai ügy-véd és földbirtokosnak az iskolai alapra tett 50000 Ft-os alapítványáról köszönetét nyilváníttotta a közoktatásügyi-miniszterium.

* **Bajal koszt.** Kissé furesa dolgokat írnak az „E-s”-nek Bajáról. Történt ugyanis, hogy a minap valaki feljelentette a va-rosi gyeppesert, hogy családostól a kivégzett kutyák husából él s a különféle peesenyeket, beafstheákat és egyéb kutyahusból készült edeleket vég lakomákon jóröven elköli. Mindenki mesének vélte e hihetetlen dolgokat, pedig elejétől végig igaz volt, mint az a rendőri vizsgálat kiderítette és az alapos házisanak indult gyeppeser maga is bevallotta. Különösen a patkányfogó kutyá-nak — így vallotta a peceér — izletes a fusa s innen magya-rázzák meg a bajaiak, hogy a nagy dunaparti városban most már kinekerést se lehet patkányfogó kutyát látni — Mig a kuty-atekert viselt dolgai megnevetették Bajá lakosait, nagy me-gbotránkozás idézett elő a következő eset, mely szintén a napo-kban történt. W. A. a város legtekintélyesebb hentesmestere el-en feljelentést tettek, hogy olyan sertések húsát is kimeri, a melyk természetes halállal multak ki. A megindított vizsgálat so-rán kiderült, hogy W. A. vidéken 11 rendkívül elhízott sertést vásárolt, a melyek már nem voltak arra valók, hogy messze utra szállítsák, s utközben egy részük minden valószínűség szerint megfulladt. A rendőrfőkapitány a sertések tödött követelte a hentesmestertől, de ez nem tudta azokat felmutatni, s azt állította, hogy a kutyákkal etette meg. Mivel nyilvánvaló, hogy egy ba-jai hentesnek nincs oly nagy forgalma, hogy egyszerre 11 ser-tést szúrjon le, s mivel épen azok a részek hiányoztak a melyekből a halál okát konstálni lehetett volna, a rendőrfőkapitány-ság W. A. hentesmestert közegészség ellen való kihalás kísér-lete miatt 100 forint bírságra és 3 napi elzárásra ítélte.

* **Nők a vasutaknál.** A magyar államvasutak tudvalevőleg már régebben hozzájárultak a női munkárok kiszélesítéséhez, azáltal, hogy személy- és podgyászpénztáraknál a pénztárkezelés-re nőket is alkalmaznak. A kísérlet sikerült, a vasut igen jó hasz-nát vesz a női hivatalnokainak s éppen azért az igazgatóság egyik legutóbbi ülésen gondoskodott arról is, hogy a nő-hivatalnokok felvétele rendszeresítetven, a felvételt állandó fölté-telű megállapíttassanak. Kiterjesztették a nőkre is azokat a föltételeket, a melyek a hasonló rangu férfihivatalnokoktól megkí-vánatnak, tudniillik: 1. Magyar honpolgárság, a magyar nyelvnek szóban és írásban való tökéletes bírása. 2. Betöltött 18 éves kor. 3. Ep. egészséges testalkat. 4. Feddhetlen előélet. 5. Rendezett anyagi helyzet. 6. Négy polgári iskola, vagy ennek megfelelő készült-ség, melyet bizonyítvány híján felvételi vizsga által is lehet igazol-ni. A föltétel valamely átlomáson a gyakorlati ismeretek elsajátí-tása után s a személy- és podgyászkezelési szakvizsgálat sikeres kiállása esetén történhetik. Fizetés legalább 25 ft havonként mely évenként havi 5 frttal javítva 50 frttig emelkedhetik. A megíre-sedett helyekre a pályázatot közelebb írják ki, úgy hogy a közön-ség nem sokára valószínűleg több nőt fog látni a esinos aranyzi-noros egyenruhában.

* **Milyen gyorsan megy a vonat!** Az utasember ha ki-váncsi rá, nagyon könnyen megtudhatja, hogy vonata milyen se-bességgel halad. Első mód az, hogy megfigyeli, mennyi másodperc alatt halad a vonat egy kilométer-jelző táblától a másikig és a hányzór e másodpercek száma 3600-ban foglaltatik, annyi kmnyi utat tesz meg a vonat egy óra alatt. A második módszer az, hogy az utas addig figyel, míg tisztán kiveszi, hogy a kerekek hogyan dűbörögnek, mikor a sinkapcsolat athaladnak. A hányzór dűbörög a kerek 10 másodperc alatt, annyi angol mérföldet tesz meg egy óra alatt, ha a sínek h a r m i n e z láb hosszuk és legtöbbször okkorak. A harmadik módszer az, hogy az utas megolvassa, hogy hány távirtdarabok mellett rohog el a vonat 120 másodperc alatt; a hány póznát látott, annyi angol mérföldnyi utat tesz meg a vonat egy óra alatt.

* **Postal forgalom a megszállott tartományokkal.** A közmunka- és közlekedésügyi m. kir. miniszter a következő rende-letet hozsátotta ki: a megszállott tartományokkal való forgalomban

a postautalványok megbízások és utánvételek maximális összegének 500 ft-ra felemelés tárgyában. Folyó évi augusztus hó 1-től kezdve bármely m. kir. posta- és távirtdarab hivatal a megszállott tar-tományokkal, t. i. Boszniával, Herzegovínával és a novibazári pasá-likkal való forgalomban egy-egy postautalványra 500 frttal terjedő összeget vehet fel, illetve fizethet ki, egy-egy postai megbízás 500 frt beszedését követheti és egy-egy koespostai küldeményre 500 frttal terjedő utánvételt hozvethet. A belföldi távirati utalvány-forgalomra felhatalmazott m. kir. posta- és távirtdarab-hivatalok és Bosznia és Herzegovina (de nem egyszersmind a novibazári pasálk) azon helyei közt, hol állami távirddal egyesített postahivatal van, a fenti időponttól kezdve 500 frttal terjedő távirati utalványok is válthatók. — 300 frttal meghaladó távirati utalványoknál a vétel-jelentés kötelező és ezért 20 szöböl álló távirat díja jár.

*) **Egy intelligens javakorebeli férfi.** ki évek hosszú során át mint nagyberő, saját gazdájá volt, 10 év óta pedig mint tisztartó és gazdatiszt előkelő uradalomkánál oly sikerrel működött, hogy a legnagyobb elismerést kifejező bizonyítványokat mutathat föl. — alkalmaszint keres. — Bővebbet a kiadólívatásban.

Irodalom.

— „Fehér éjszakák.” — „Szende.” Ezt a ezi-met viseli a Singer és Wolfner könyvkiadó cég által ki-bocsátott „Egyetemes Regénytár” legújabb kötete, mely a derek vállalat harmadik évfolyamát fejezi be. Nem kisebb név mint a nagynevű orosz regényíróknak a Halottas ház és a Roszkolnikov szerzőjének Dosztojevszky Fedornak a neve ékesíti a kötetet, mely méltán díszere válik az oly gondtal összeállított Regénytárnak. Dosztojevszky a szenvedők, a boldogtalánok s lelkiileg sújtottak páratlanul ékeszőlő költője, a két elbeszélésben egész fényességé-ben ragyogtatja esodás teltségét. Ugy a Fehér éjszakák mint a Szende története esupan két—két személy, egy férfi meg egy nő közt folyik; de oly megkapó a maga igénytelenségében is, úgy megígéri az olvasónak minden érzést, érdeklődést és rokonszenvét oly ellenállhatatlan lebilincselő ket történet ez, melyhez hasonló maga Dosz-tojevszky sem írt többet. A könyv ára esinos piros vá-szonkötésben 50 kr.

— **Kínestet,** szellemi kínestet szerez az, a ki a „Képes Csá-ládi Lapok” című szépirodalmi és ismeretterjesztő képes hetilapra előfizet. E lap gazdag tartalmával, érdelem s izlélnemesítő olvas-mányával valóságos szellemi kinestat képezi a magyar családok-nak s „Nő a háznál” című mellékletével nélkülözhetlen barátja a családonak. Közleményei minden számban a legjobb ma-gyar íróktól erednek s a család bármely tagjának bátran a kezé-be adhatók. A „Képes Csádládi Lapok” előfizetési ára egész évre 6 ft, félvre 3 ft, negyedévre 1 ft 50 kr. s kiadólívat (Buda-pestben, nagy korona-utca 20. sz.), melyhez az előfizetések leg-célszerűbben postautalványon intézendők, kívánatra bárkinek in-gyén és bérmentve szolgál mutatónyomtatással.

CSARNOK.

Fürdői családások.

— Elbeszélés. —
Írta: **Amaranth.**
(Folytatás.)
— Ugy van, szolt Richard, főleg miután egy orvos szíve készségesen engedelmkedik az éznek, mely megtöltja, lehet-lehetlen után sovárogni.
— Ön igazán életrevaló ember! En önt nagyra becsülöm. Forduljon csak felém, mert az én szívem teljességgel szabad, — eseegeth Thilda szököt gunyoros hangján, melyet félreírten nem lehetett.

— Kész örömmel, ha biztosít arról, hogy pörül nem járok.
— Biztosíthatom, válaszolja Thilda tréfás komolysággal. Az egész fürdői évad alatt kész vagyok önt meghallgatni. Azután természetesen sem önnel, sem nekem nem lesz többé szükségem e féle szórakozásra. En megyek Prágába felső leányiskolái tanul-mányamat befezni, ön pedig Boesbe orvosi praxist megkezdeni. Ez mind a kettőnek elég szórakozást fog nyujtani s hiszem, hogy rövid idő alatt mind a három szépséget alaposan el fogja feledni.

Ez alatt a „Villa-Landgraf”-hoz értek s Richardnak annyi ideje se maradt, hogy tiltakozzék Thilda nézetéi ellen, a matróna meghajta magát búszkén — előrehaladt, Helén hidegen közönye utána sietett. csak Thilda állott meg a bejártnál, hogy befojezse, a mit mondani akart, azután kezegya nyujta piézí kezét Ri-chardnak, mely a hadnyagocskának s befutott a lépcsőházba, még nehánykor vissza-visszatörölni s búcsút intégetve.

A viszontlátásra, uraim a sétányon! A viszontlátásra!
Richard s Arthur egyvdiál maradtak.
— Kedves Arthurom! Milyen barátatlan is vagyok, hogy a hölgyek miatt teljesen elhanyagoltalak. Mennyire öröklő látáso-don. Beszélj gyarsom! Hogy vagy? Mint éled világotat? Oly rég nem láttuk egymást.
— Ugy van Richardom! s a kik elválhatlanok voltunk az iskola padjai között s azokon kívül, nem hitták volna, hogy azután hosszú évek fognak eltelnii a nélkül, hogy látnók egymást. Egyébiránt nécs sok elbeszélő valóm. Elértem ezomat. Katona vagyok s ezen a pályán keresem a babérokat. Ennyi az egész.

— Velem sem történt egyéb fölemlíteni való, mint hogy a befejezett pálya s az élet kezdetén vagyok. Legfőlőbb is ö-lményeim vannak, de ezeken bizonyára te is bővelkedel. Mind-járt a Landgrafcsalád. Annyit mondhatok neked, hogy ez a He-lén remek egy teremtes, s ha mennyasszony nem volna — —

— Ha az nem volna, aligha ketten nem vettékönél. szor-olozott, mert én a szó teljes értelmében belé vagyét boldondúlok. S képzeld, mennyasszony. Egy piléni sörgyáros mennyasszonya. Ez a remek szépség, ez a tölkyé a nőknél egy vastag sörgyárosé lesz. Nem borzasztó ez?!

— Lehetséges-e? S hozzá megy ahhoz a monstrumhoz?
— No tudod, monstrumnak éppen nem mondható. Igen elegans egy ember. Azután meg kiváló jó vagyoní viszonyok közt van, s a mi fő, szereti Helént.

— S Helén?
— Ugy látszik, viszonozza szerelmét. De hisz ez annál roz-szabb rám nézve.

— Valamint rám nézve is.
— S így mindkettőnkre szeresene.

— Hogy, hogy?
— Mert nem két Helén bírásért megverekedünk.

— Bravo! Feloldjál el ezt az egész históriát. Jöjj lakásom-ra s beszéljessünk a szép mult időről.

Ezalatt Richard lakására érték s vígan futottak föl a lép-esökön.

Richard bekísérte barátját szobájába, elhelyezte egy kere-velen, szivarokat tett eléje s maga is elhelyezkedni készült mellet-te, midőn az ajtnál kopogás hallatszott.

A portás volt, a ki titkoszerű mosolylyal egy illatos levelet nyujtott át Richardnak s jelentőségteljes pillantást váltva vele, elhazott.

Richard mohón bontá föl a levelet s olvasta annak tar-talmát:

— „Holnap délután 1 órakor a gróf Bethlen padján várni fogom. Beszélnem kell önnel!”

Barátjaé.”

Richard gyorsan előrejté a levelet s iparkodni kezdett földü-lését elrejtve azzal elégteleni ki barátja kiváncsiságát, hogy egy kollegája adott rendez-vous-t neki az olvasó teremben.

Azután egy kényelmes karszékbe dölve, szivarra gyujtott s csakhamar belemerült a gyermekkori emlékek fölevenítésébe.

III.
Mánap Richard a fürdőhelyen oly igen szükséges nyugal-mat nem tudta megörizni, Kalandra vágó szíve a délelött folya-mán lázasan dobogott, nem izlett sem a forrás, sem a seta. Nem volt étvágya, s nem keresett föl senkit. Alig várta, hogy a dél-utáni egy óra megérkezzék. Már fölegykor után indult, hogy pontos legyen. Tudta, hogy merre van a gróf-Bethlen-pad, mely a leg-újabb időben emeltetett s kellemes pihenő helyül kinalkozott. — Tavol a sétálók zajától alkalmasnak látszott szerelmi talákká szí-nélkül.

Richard még volt róla győződve, hogy a titokteljes levele írja senki más, mint a svéd nagykövet nejje.

Nem volt valami nagy psychológ és semmi lehetetlen nem látt abban, hogy fürdőhelyen egy előkelő hölgy kellemes törté-neteket szeret főzni; nem viselkedett valami nagy tisztelettel az aristokratikus világ erkölcesei iránt, s a mi saját erkölceit illeti, azokat ilyen kalandoktól nem feltette.

Nem akart komoly szerelmi viszonyokat szöni, — mu-latni s szorakozni — ez képezte egyedülí vágyát, — s egy unal-mas fürdőhelyen ez megboesajtható vágy.

A kizűtt időben pontosan megjelent a gróf Bethlen-pad-nál. Már a távolból észrevette, hogy a padot elfoglalva tartják — s közelebb érve arról is meggyőződött, hogy sőtjelme nem esal-ta meg. Valóban Velseley grófnő állt ott, még pedig nem is egyedül.

Közelebb érve, Richard egy érettkoru hölgyet pillantott meg széke szépsége közelebb, kinek jól táplált vérvörös arca, szenti-mentális szeméi, rótt haja redt az a benyomást tettek, — mintha a grófné társalkodója lenne.

Nagy szolgatalkészen figyelt a grófné szavaira, egy legyöző-vel hűsítve annak arczát. Az a mosoly, mely ajkán állt kétségte-lenné tette az alárendeltségi viszonyt.

Richard elképedtetlenedve közeledett a padhoz s azon töpren-kedett, hogy ily körülmények között hozzá állhet-e, a levelek jogá-nál fogva.

Hátja a grófné megbánta tettét, s most éppen azért jött társalkodójával, hogy Richardot visszarússza a közeledéstől. De ez esetben miért jött el megis? Sokkal egyszerűbb lett volna nem jelenni meg a találka helyen. Meg Richard nem tudott tisztába jönni magával, midőn a padhoz ért s egyelőre csak mélyen meg-csémélte kalapját a széke szépség előtt, ki azt nyájias mosolylyal fogadta.

De Richard tovább ment, hogy rendbe hozza gondolatait. Valjon nem azért jött-e vele a vörös hölgy, hogy szándékai tisz-tességes voltát éreztesse Richarddál? Hiszen bizonyos dolog, hogy a levelek szerint itt vár reá barátjaé, s neki ide kellett jönie. Elhatározta magát visszafordulni s társalgásba elegyedni a grófné-vel. Richard agyában a legkülönföbök észmek chaossa rajzott. Nem volt talakodó s hölgyekkel szemben nem is dísekedhetett valami nagy elszántsággal.

A levelek se tudta bátorságot megerősíteni, a vörös arczú hölgy mindent elrejtett.

De azt restellte volna, ha e találka színhelyét oda hagyta volna gyáván, a nélkül, hogy csak kísérletet is tesz közeledni ideáljához.

Milyen nevetőségos gyáva embernek tűnt volna föl. Addig biztatta önmagát, míg végre az elszántság bizonyos nemével fordult vissza s léptel egyenesen a pad felé irányozta.

Oda ment, s finoman meghajta magát így szölvé:
— Engedelmet kérek hölgyeim arra, hogy udvariatlan lehes-sek s helyet foglalhassak önök mellett.

— A grófné látszólag megrövidve e kijelentést, föl akart kelni s át akarta engedni a tért Richardnak.

— Nem, hölgyeim, ha az engedélyt meg nem adják, akkor távozni fogok innen.

(Folyt. köv.)

Ertéktözsdei hetijelentés.

A „Magyar Menor” indítása.

A német eszázár északi utazása és a folyamatosan levő aratás eredményének értékesítése az a két tényező, mely a tőzsde irányát most leginkább befolyásolja. A német eszázár péterhofti látogatásának eredményeiről a legkiválóbb német lapok hűdeg tartózkodással nyilatkoztak, a mi pár nap előtt a tőzsdét nagyon lehangozta és az üzérkedés vállalkozási kedvét teljesen lenyomta. A berlini „Post”-nak az a nézete, hogy a politikai viszonyok Vilmos eszázár pétervári látogatása következtében legkevésbé sem változtak, annál inkább hatással volt az üzérkedésre, mert a rubelárfolyam hanyatlása igazolni látszik ezt a lefolyást. Hozzájárult még ehhez az, hogy a vételkedv gyengve volt és így az árfolyamok esökkenni kezdtek. Azonban az aratásról, de még inkább a kivitel kiállításokról oly kedvező hírek jelentek meg a lapokban, hogy ezek a berlini jelentéseket teljesen ellensúlyozták, sőt utóbb még felül is kerekedtek, ugyanarra, hogy a járadékok, vasuti részvények és más, a kivitelnél meg az aratásnál érdekelt vállalatok értékpapírjainál határozott javulás mutatkozik.

Járadékok és befektetési papírok ismét nagyon szilárdak és tovább emelkedésre mutatnak hajlamot. A járadékok árfolyamaira az aratási híreknek kívül befolyással voltak a regále megváltozásáról szóló konkrét hivatalos hírek és a külföldi vásárlások, melyek jelentékeny összegre rugnak.

Bankrészvények, a félelmi mérlegekről szóló igen kedvező hírek, továbbá a kilátásban levő nagyobb pénzügyi műveletek következtében szépen emelkednek és valószínű, hogy nagyobb forgalom esetén jelentékenyebben javultak volna.

Közlekedési vállalatok értékei a jobb kivitel kiállítások és a szebb időjárás következtében, mely két tényező nagyobb forgalmat és nagyobb jövedelmet involvál, folytonosan emelkednek.

Helyi iparvállalati értékek közül első sorban a malomrészvények emelkedtek jelentékenyen a jobb aratási hírek következtében, olyannyira, hogy a budapesti tőzsdén jegyzett nyolcz malomrészvény között egy sines, mely igen nagy javulást nem mutatna.

Sorsjegyekben is elég jó a hangulat, ámbár ily időtájt rendszeren kisebb szokott lenni a forgalom, mely csak aratás után és az ünnepek előtt nagyon élénk.

Valuták és ércváltók folytonosan és örövendesen esökkennek.

NYILTTÉR.*)

Mindazon tisztelt barátok, kik fiam illetve testvérünk és sógorunk halála alkalmával részvénytulajdonosokká felkeresni szívesek voltak, fogadják ez uttal hálás köszönetünket.

Schön Mór és családja.

Seidene Grenadine 95 ft. bis fl. 9,25 per Meter — 12 Qualitäten — Schwarz und farbig, verednet robust und hübsche Stoffe bei der Fabrik-Depot G. Henneberg (t. f. Soffiercaut) Zürich. — Ruter umgeben. Briefe 10 ft. Porto.

Bútor,

urasági és polgári lakások, villák, szállodák berendezésére, oleo áru, solid és elegans. Központi áruháza a J. G. & L. Frank asztalos és kárpitos ezégek most már csak Bécsben van, I. Krugerstrasse St. Paterhof. — Bútoralomb árjegyzékkel kapható 1 ft 50 kr. értékű postabélyegek beklédése után. 4—8

* E rovat alatt közzétett nem vállal felelősséget a szerk.

Felolcs szerkesztő és kiadó-laptulajdonos:

Dr. MOLNÁR GYULA.

Mely cigarettapapir a legjobb?

Ezen, minden cigarettázóra néve nagyon fontos kérdés már a kétségtelenebb módon behozonyult. Nem üres reklám, hanem elsőrendű tudományos személyiségek által összehasonlított vegyelemzések alapján a forgalomban előforduló jobb minőségű cigarettapapírok között a

„Les dernières Cartouches”
Braunstein Frères gyárából.
PÁRIS.

65 Boulevard, Exelmans, mint jóval könnyebb és legjobb cigarettapapír elismertett. Mivel ez már többi közt dr. Pohl tanár által a bécsi vegytani egyetemen, dr. Liebermann tanár a budapesti állami vegyiskolpéti állomás-főnöke által megállapított 1887. Julius hóban, Dr. Soyka Higiénia-tanár által a prágai nem. egyetemen egészségügyi szempontból újabb összehasonlított vegyelemzést a lehető legfinnyesebb eredmény koronázta a menyében a „Les dernières Cartouches” cigarettapapír 28—74 %-al könnyebb és hogy a dohányfüsthez 28—77 %-al kevesebb idegen alkotórészt tartalmaz, mint a többi vegyelemzett papír. — Valódi csak azon papír, melynek etiquettéje mellékelte rajzhoz hasonló és Braunstein Frères ézigt viseli.

A gyár cigarettapapírjainak és cigarettahévelyének nagyban elárúsítása végett

BRAUNSTEIN FRÉRES

saját ézége alatt Bécsben, I. ker. Schottenring 25. szám alatt raklart nyitott, továbbá kapható minden nagyobb ilyenmő eziket árúsító kereskedőknél.

36—50

Bíróilag megítélt

követelés,
mely Mayer Károly zombori megyei díjnok ellenében 74 fit tőke valamint kamatai és perköltségei erejéig áll fönn, — azonnal eladó.

Ajánlatok Weisz József, azelőtt Weisz József és Ulmann ezimére intézendők; Bécs, II. Untere Donaustrasse 39.

A legjobb pótkávé

az egész monarchiában a Szalády-féle pótkávé. Két rész ázsiai pótkávéhoz egy rész Szalády kávét kell befőzni s a legzamatosabb kávét nyernék. — Hozzá kevesebb ezukoranyag szükségeltetik s előnye, hogy az ázsiai kávét ártatlanná teszi. —

Szalády Antalnál,

Budapest, Andrassy-ut 86.
Zomborban: Sztrilich Zsigmond és Weidinger S. és Zs. kereskedésében.

FEHÉR MIKLÓS

a m. kir. államvasutak gépgyára, vezérigaznoksága és több kiváló gazd. gépgyár képviselője.

Budapest, üllői ut 25. szám, Köztelek.

Ajánlja a m. kir. államvasutak gépgyárában készült, tűzveszélyt elhárító szikrafogóval ellátott és fa-, szén- vagy szalmatűzelésre berendezett

6, 8 és 10 lőerejű locomobilokat,

melyeknél a nagy tűzkerény folytán tüzelő anyagban nagy megtakarítás eredményezettik; az ugyanazon gyárban készült, felmulhatlan munkakepeségű

48°, 54° és 60° széles

vaskeretű gőzcseplőgépeket

két szab. s kiváló fontosságú szerk. utasítással, és pedig:
a) az új, maguk között négyoszogú lyukat bezáró s rostélyzat alakjában egymásra illesztett keményfa rudacsaklyókat alkotott tőrekrosta, mely által a tőrekben 180-szor kevesebb szem megy veszendőbe;

b) a meghosszabbított rázó-asztal, mely a szalmának egy második kirázását eszközöli, a miáltal a szalma közt 2 1/2-szer kevesebb mag marad vissza, mint az eddig ismert legjobb gőzcseplőgépeknél, mely eredmények a m.-ovari és kassai kísérleti állomások által számszerűleg hivatalosan konstatáltak. Azonkívül ajánlom

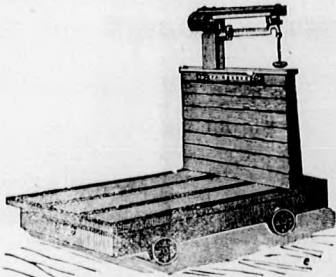
2, 2 1/2, 3, 3 1/2 és 4 lőerejű locomobiljaimat

hozzájuk tartozó páncezszeges esőplőgépekkel, valamint minden nemű járgány-esőplőgépeket, Hollingsworth-szénagereblyéket, fűkaszálokat, aratógépeket és minden egyéb legjobbakkal bizonyult és szolid szerkezetű mezőgazdasági gépeket leszállított árak mellett.

Árjegyzék ingyen és bérmentve.

Fairbanks-mérlegek

az egész világon a legtekéletesebbeknek elismert mérleg-szerkezetek.

A szabadalmazott Fairbanks-mérlegek százados rendszerűek, rendkívül érzékenyek és telóssúlylval vannak ellátva. Tartósság, pontosság és könnyű kezelésüknek fogva az összes világhírlátlitson első díjat nyert legkitűnőbb mérlegek. A jantányos árakban — melyek súlyokkal számított tízedes mérleg áránál sem magasabbak — a hitelesítés, esomagolás és vasutra való feladás költségei bebefoglaltatnak. Gazdasági szerkes- és zsák-mérlegeink, valamint marhamérlegeink a legkedveltőbb mérleg-szerkezetek.

Gyártásunk állami felügyelet alatt áll.
Czím: Osztr.-magy. Fairbanks-társaság mérleg- és gépgyára John Block vezérigazgató
BUDAPEST, ANDRÁSSY-UT 23. 12—24

Árjegyzékkel és felvilágosításokkal szolgál a központi iroda. Gyár: Ujpest — K.-Mogyer.

Schlick-féle vasöntöde és gépgyár-
részvénytársaság BUDAPESTEN.

Központi iroda: VI. Váci-körut 57. — Gazdasági géosztály: Külső váci-ut 1696—1699.
SCHLICK-féle szabadalmazott

„Triumph”
sorvető-gépek.
Legnagyobb kitűntetés a vetőgépre: arany díszokmány a hatvani nemzetközi ekeversenyen.
SCHLICK-féle szabad. egyes-, rayol-, kettős- és hármasekék.
2 első díj, aranyérem és még három egyéb kitűntetés.
SCHLICK- és VIDATS-féle ered. egyes ekek, kapáló, töltőgétek és porhanyító ekek stb.

Legolcsóbb árak. — Árjegyzék kivanatra ingyen és bérmentve.